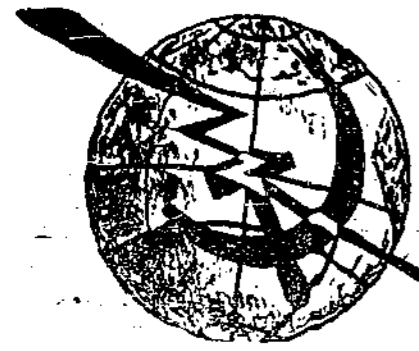

Προσφιλές

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από **ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΝΣ**

Υπεύθυνος Γράμματα—'Ανταποκριτής **Αγ. Αντωνίου 1, Λευκωσία**

1η Χρονιά—14ον Φύλλο **ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ**

Συνδρομές 'Εσωτερικού: Χρονιάτικη 10Γ—'Εξάμηνη 5Γ

Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα **ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣ**

Α. ΤΡΟΤΣΚΥ

ΕΤΟΙΜΟΙ! ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

«Η σημασία του προγράμματος είναι η έννοια του κόμματος. Το κόμμα αντιπροσωπεύει την πρωτοπορία της εργατικής τάξης. Το κόμμα αποτελείται από μια επιλογή των πιο συνειδητών, των πιο προχωρημένων, των πιο αφισιωμένων στοιχείων και το κόμμα μπορεί να παίξει ένα σημαντικό πολιτικό κι ιστορικό ρόλο χωρίς άμεση σχέση με την άριθμητική του δύναμη—μπορεί να είναι ένα μικρό κόμμα και να παίξει ένα μεγάλο ρόλο.» Η δύναμη του κόμματος έγκειται **ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ.**

Η συνεχής ενός κόμματος κ' η ενότητα δράσης αποτελούν τις κύριες προϋποθέσεις για την εξουπρέτηση κι' αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων και σκοπών του κόμματος—των σκοπών της τάξης που ιδρύει το κόμμα. Η συνεχής και η ενότητα δράσης συνίστανται σε μια κοινή αντίληψη των γεγονότων και καθηκόντων κι' αυτή τη κοινή αντίληψη αντιπροσωπεύει το πρόγραμμα του κόμματος. **ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΝΟΗΕΙ ΚΟΜΜΑ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.**—Δεν μπορεί να βοηθήσει προλεταριακό κόμμα χωρίς επαναστατικό κομμουνιστικό πρόγραμμα, βασισμένο πάνω σε μια επιστημονική μαρξιστική εγχείση των αντικειμενικών συνθηκών μιας χώρας, σε συνδυασμό με την παγκόσμια οικονομική πολιτική κατάσταση.

Είναι μια ιστορική αποδειγμένη πως η καπιταλιστική κοινωνία έχει εξαντλήσει τις εσωτερικές ικανότητες της και πρέπει να αντικατασταθεί από μια νέα κοινωνία αλληλωσ ή καλειά κοινωνία, η τωρινή, βαδίζει προς τον όλεθρο και τη βαρβαρότητα. Αυτό, σύμφωνα με το Μαρξ και τον Έγκελς σημαίνει πως οι αντικειμενικές συνθήκες έχουνε ώριμάσει για την εγκαθίδρυση της νέας, της κομμουνιστικής κοινωνίας.

Για να μπορέσει όμως να γίνει αυτή η αντικατάσταση της τωρινής σάπιας κοινωνίας απ' τη νέα τη κομμουνιστική κοινωνία, δεν είναι αρκετό να ώριμάσουν μόνο οι αντικειμενικές συνθήκες—πρέπει να ώριμάσουν και οι υποκειμενικές. Δηλαδή πρέπει η προλεταριακή τάξη κι' οι σύμμαχοί της να λειτερωθούν απ' τις διάφορες αστικές προλήψεις για πατριδές, θρησκείες και ελεύθερο έμπνευσιές για να μπορέσουν να πάρουν την εξουσία στα χέρια τους και να σώσουν την ανθρωπότητα απ' τον όλεθρο και τη βαρβαρότητα.

Αυτό το καθήκον της λύτρωσης της προλεταριακής τάξης απ' τα δεσμά των αστικών προλήψεων και της προετοιμασίας αυτής της τάξης για την κατάληψη της εξουσίας, πέφτει στους ώμους της πρωτοπορίας—δηλαδή στους ώμους του προλεταριακού κόμματος. Κι' ως τα τώρα η αντίδραση ματορδώνει να εξαγοράσει την πρωτοπορία και να τα βολέψει, μ' έλο που οι αντικειμενικές συνθήκες έχουνε παραωριμάσει, να κρατήσει στην εξουσία εξαπατώντας την προλεταριακή τάξη, χρησιμοποιώντας σαν όργανό της και στήριγμά της την εργατική ηγεσία.

Η κρίση της εργατικής τάξης, η κρίση της ανθρωπότητας, σήμερα, είναι η κρίση της ηγεσίας της εργατικής τάξης, είναι η κρίση των ούτω καλουμένων προλεταριακών κομμάτων των Σταλινικών απ' παγκόσμια κλίμακα, όπως και του ΑΚΕΛ στην Κύπρο. Αυτά τα κόμματα σήμερα έχουνε καταντήσει φρόνο στη προετοιμασία του προλεταριακού για την κατάληψη της εξουσίας, για την εγκαθίδρυση της προλεταριακής δικτατορίας και την ανοικοδόμησή της κομμουνιστικής, της αταξικής κοινωνίας.

Κοντά στις τρεις αποδείξεις της χρεωκοπίας του ΑΚΕΛ στην Κύπρο (προδομένες απεργίες, φυλετικές προλήψεις και θρησκευτικές αφισίες και κοινοβουλευτικές τσάκρες) προσέθηκε έκτομα μια τώρα τελευταία—το λαϊκό μέτωπο ΕΑΣ. Η ηγεσία του ΑΚΕΛ στέλλει το λαό να πάει να γραφτεί «κατά δεκάδες χιλιάδες» στο Έθνικό Απελευθερωτικό Συνασπισμό. Και γιατί να μη γραφτεί στο ΑΚΕΛ ο λαός; Γιατί να μην είναι κάτω απ' την ηγεσία του ΑΚΕΛ ο έθνικος-απελευθερωτικός αγώνας και να είναι κάτω απ' την ηγεσία του Major Κληρίδη; Τι λέει ο Στάλιν, σύντροφω, στο βιβλίο του για το Έθνικό και Άποικιακό ζήτημα.

Αυτό όλα δεν μπορεί παρά να τα ζήσει η σημερινή ούτω καλουμένη ηγεσία της εργατικής τάξης της Κύπρου. Κι' όμως δεν τα εφαρμόζει—προδίδει και αυτό τον Στάλιν άκροα. Γιατί; **ΔΙΟΤΙ ΕΓΙΝΕ ΜΙΑ ΠΕΡΑ ΩΣ ΠΕΡΑ ΠΡΑΧΤΟΡΑΣ** της καπιταλιστικής αντίδρασης μέσα στο εργατικό κίνημα.

Απ' αυτή τη διαπίστωση βγαίνει αδιάσειστο κι' αναντίληστο το συμπέρασμα πως η εργατική τάξη της Κύπρου και μαζί τη; κι' ολόκληρη η κυπριακή κοινωνία δεν μπορείνε να σωθούν, απ' τα νύχια της ζένης και της ντόπιας εκμετάλλευσης, αν δεν ιδρύσει το καθαρό προλεταριακό, κομμουνιστικό κόμμα, που βασισμένο πάνω στη μαρξιστική πάτρα της πάλης των τάξεων, και έχοντας για στόχο του την εγκαθίδρυση της προλεταριακής εξουσίας θα γλυτώσει τις μάζες απ' τις προλήψεις για πατριδές, για θρησκείες, για κοινοβουλία, για λαϊκοδημοκρατικούς μετασχηματισμούς και θα τις οδηγήσει, μαζί με το προλεταριάτο των άλλων χωρών, στην οικοδόμηση της παγκόσμιας, της διεθνούς σοσιαλιστικής κοινωνίας.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ! ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΥΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΑΠ' ΤΑ ΑΣΤΙΚΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑ! ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΥΠΡΟΥ!

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ = ΦΑΚΟ =
ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΜΠΟΜΠΑ

«Όπως όλους τους άριστους, και κάθε προοδευτικό άνθρωπο, μας ρωτούνε και μας οι άλλοι άνθρωποι του λαού που θα καταλήξει τέλος πάντων αυτό το ζήτημα της Ατομικής. «Την έχει η δὴν την έχει η Ε.Σ.Σ.Δ.» Κι' απαντούμε: Δὴν έχει καμιά σημασία. Η βάση για το νέο παγκόσμιο πόλεμο (είμαστε βέβαιοι ο τέλειος) δεν βάζει τα τελευταία φονικά δπλα, μα η έθική βάση, η έθική ατομική μπόμπα. Κι' αυτή τη μπόμπα—το διακηρύτουμε αυτό δόξα ταχτά—οδέποτε θα την αποχτήσουνε οι υπερικαλιστές—καπιταλιστές. (Αυτή είναι η ατομική μπόμπα που τους κάνει κάθε φορά να κάθονται στα πιανά τους και τίποτ' άλλο.)

ΟΜΟΙΟΣ ΟΜΟΙΟ...

Το διακηρύξαμε, απ' την πρώτη τη στιγμή, πως καρφι δεν μας καίγεται για το παπαδισμό άλληλοφάγωμα γύρω από το αρχιεπισκοπικό. Μά δεν μπορούμε ν' αφήσουμε άπαρτηρήτο το παρακάτω «κομμουνιστικό γεγονός»: «Εμείς—λέει—πληθώς Ικανοποιημένοι οι «έθνικόφρονες» από τη στάση των δύο ξένων συνοδικών. Μά θέλουμε και... παπά να μάς το πελ...» Ομοίος άει πελάζει...» επαι και οι αρχαίοι ημών πρόγονοι «για να μη μεταχειριστούμε και πάλι «τάς Χαμπερτίες μοδέρνας ιδέας» έμεις οί... «άθιοι και άπάτριδες»...

Παπά θέλουμε να τους το πει μονάχα οι Άκελικοί που έχουνε, έχτος απ' όλα τ' άλλα—πόσα να θυμηθούνε!—δταν σκίζουνε το λαϊκό τους για την... δδικάν που τους έγινε [παει, χάρηκε η επανάσταση...] από τούς «Άγλους», που ξεχνούνε λέμε, πως «από κορκαίου «τίμα τί θ' ακούσεις!...»...

ΦΤΟΥ—ΝΑ ΜΗ ΒΑΣΚΑΟΥΝ

Ο Σταλινικός κ. Βάσος Βασιλείου μιλόντας προς τα πλήθη του συλλαλητηρίου έπε τα παρακάτω: «Ημεις δεν θα παύσωμε να αγωνιζώμεθα διά την ένωση με την Ελλάδα... έσα και εν τὸ καθεστώς της είναι Φασιστικόν!! Μωρέ μπράβοι Φτου να μη βασκαθεί! Και ύστερα λέγουν ο Τροτσκιιστές πως οι Σταλινικοί δεν είναι γνήσιοι Κομμουνιστές! Να ένωθεί, λέει, με τη Φασιστική Ελλάδα, αδιάφορο αν ο ίδιος Ισάμε να μπήρσει να γλυτώσει φεύγοντας απ' το Φασισμό, άλλαζε 10 σόβρακα. Τώρα έσκέφθη να ένωθεί έμεις με τον Φασισμό! Όχι κύρ Βάσο, έμεις δεν θέλουμε Φασιστικά καθεστώτα. Έμεις τότε μονάχα θα ζητήσουμε την ένωση»

ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΣΥΜΦΩΝΟ, ΑΛΛΑ ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΩΝ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΟΜΒΙΩΝ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

«Υστερα απ' την προδοσία της απεργίας της Κ. Ε. Ο. παρευσιάζεται νέα προδοσία στο εργοστάσιο κομβίων Λάρνακας. Ρωτάμε το συνάδελφο Ζιαρτίδη της Π. Ε. Ο. και τους άλλους εργατικούς ηγέτες να μάς πούν ποιεί είναι οι προδότες: Οι Τροτσκιιστές ή οι Σταλινικοί; Ποιεί είναι η πέμπτη φάλαγγα του καπιταλισμού συνάδελφε Ζιαρτίδη;

Απ' το 1937 που άρχισε να ζυπνά το εργατικό κίνημα της Κύπρου, είχαν αρχίσει και στο εργοστάσιο των κομβίων της Λάρνακας να κινητοποιούνται για δράναση και διεκδίκηση διαφόρων αιτημάτων, δηλ. όχτάωρο, προειδοποίηση σε περίπτωση απόλυσης, κοινωνικές ασφαλίσσεις κ.λ.π.

Από 1938 μέχρι το 1942 είχαν κερδίσει σ' όλους τους αγώνες, παρ'όλο που ήταν στην αρχή της εξέλιξης τους. Από το 42 και δὴ άρχισαν οιά—οιά να καμάρουν ένεκα της επέμβασης της Σταλινικής ηγεσίας που δεν ήθελε να έπηρεασθεί ο έθιθεν συμμαχικός αγώνας...

Βλέποντας την αδυναμία και δδράνειαν αυτή και έχοντας όπ' όψη της το σπαράλισμα της εργατικής δύνομης η διεύθυνση της εταιρείας τους έξανάγκασε στην άπεργία του 45 να ύπογράψουν το συμβόλαιό της για δύο χρόνια, με την ύποχρέωση να μη κατεβάσουν άλλα αιτήματα.

Όταν άρνήθηκαν οι εργάτες η εταιρεία έκέρυξε το γνωστό λόκι άουτ, και κατόπι από ένα μήνα, ένεκα της άνεργίας απ' τη μία μεριά, και με τα συνεχάρια των καθημερινών συνελεύσεων απ' την άλλη, ύπογράφαν το γνωστό σύμφωνο... μη έπιθέσεως για δύο χρόνια...

Σήμερα υπάρχουν τρεις

συντεχνίες στο εργοστάσιο των κομβίων. Η μία των Νεοσυντεχνιακών, που παρ'όλο που έχει διαλυθεί γίνεται προσπάθεια απ' την αντίδραση για αναδιοργάνωσή της. Οι άλλες δύο είναι άνεγνωρισμένες από τη διεύθυνση, ή μία των εργατών Τούρκων και η άλλη των παλαιουσυντεχνιακών. Η τελευταία αυτή περιελάμβανε όλους τους εργάτες: Τούρκους, Χριστιανούς, έπιστάτες φύλακες του εργοστασίου. Όλοι αυτοί άποτελοσαν μια άτσαλένια δύναμη για την διεκδίκηση των αιτημάτων τους χωρίς το έλάχιστο έμπόδιο.

Σήμερα το νάναι διαιρεμένοι σε τέσσερα κομμάτια (έπιστάτες, τούρκους, παλαιουσυντεχνιακούς και νεοσυντεχνιακούς) όφειλεται στη καιροσκοπική ταχτική των ηγετών του εργατικού κινήματός μας.

Το μεγαλύτερο όμως έγκλημα που ξεπερνά κάθε όριο, είναι η έγκριση απ' τις έπιτροπές των για την άπόλυση 120 εργατών απ' τη δουλειά, ένεκα άνεπαρκείας του ρεύματος.

Το ιστορικό της άπόλυσης έχει ως έξεις: Ο διεθυντής του εργοστασίου κ. Σιαπίρος τους πρότεινε πως άντι να σταματήσει τους εργάτες αυτούς τους έδινε την έξης εύκαιρία: Να παίρνε η δεύτερη βάρδια δουλειά στις

2 μέχρι 5, και έπειδή η δυσκολία της ήλεκτρικής ήταν από τις 7 Ισάμε τις 7 σ' αυτές τις δύο ώρες να αναπαύονται, και να συνεχίζουν τη δουλειά απ' τις 7 μέχρι της 12. Δηλ. να έργασθουν και πάλι τό όχτάωρο τους, σε 10 όμως ώρες με την άναγκαστική άνάπαυση. Σημειώτέω δέ σ' αυτή τη βάρδια θα δουλεύουν όλο άνδρες, οι δέ γυναίκες θα έργάζοντουσαν όλο το πρωί, Ισάμε να ξεπεραστεί η κρίση του ρεύματος.

Η Σταλινική ηγεσία άπέριψε τις προτάσεις του κ. Σιαπίρου και πρότεινε το διώξιμο των 120 εργατών, με τη φαρισσαϊκή δικαιολογία ότι δεν είναι άσωςτό να δουλεύουν οι ταχτικοί εργάτες Ισάμε τά μεσάνυχτα, ένω στο βάθος ένδιαφερόταν για τους «έπιτρόπους της» που τύγχαναν νάναι σ' αυτή τη βάρδια.

Αυτή είναι σε συντερμα ή κατάσταση που επικρατεί στο εργοστάσιο κομβίων της Λάρνακας.

Όσον άφορά τους 120, πήραν τό... «άπόλυτήριον» τους, από την ηγεσία σά... χριστογενιαϊκό δάρω...

Λάρνακα
Ένας εργάτης που δουλεύει μέσα στο εργοστάσιο

δταν η Ελλάδα γίνει Σοσιαλιστική. Δεν μπορούμε να ζήτήσουμε «ένωση» με μια Φασιστική Ελλάδα και ταυτόχρονα να είμαστε και ύπερ τοκινήματος του Μάρκου. Ο καυμένος ο Έλληνικός λαός αγωνίζεται να διώξει το Φασισμό και ο κύρ Βάσος ζητά να μάς τον κουβαλήσει στην Κύπρο!..

Η ΕΛΑΤΤΩΣΗ...

«Υστερα από χρόνων δόκλων αγώνες εδδκήσαν έπιτέλους και η... φτωχούλα η κυβέρνηση να μάς παραχωρήσει το σαρναντατεσσάρο... Μά και πάλιν δεν μπορεί και σ' αυτή τη «μεγάλη δωρεά», ν' άφισι τα πατροπαράδοτα παλιμια: «Σας τό παραχωρώ, μά ύπό τους έξεις όρους» είναι και το περιλάλητο, το κλασσικόν απ' την έποχή προπαντός του... άληπαρόνητου Συναγματάρχου «Όρη: Ο φόβος ο άνόμητος για την ελάττωση της άποδοτικότητας των... τεμπέλιων κυπρίων εργατών... Μεγαλύτερα ταπεινώση για πολιτισμένο σαν κι έμεις λαό δεν μπορεί να γίνει. Σά να

ΗΝΥ ΑΠΟΛΥΕΙΣ...

Η 29η Φεβρουαρίου του διαέκτου έτους άρσηθ ως ήμέρα των πεινασμένων παιδιών του κόσμου. Κατ' αυτήν οι πολίται των 56 ένδων θα κληθούν να συνεισφέρουν τον μισθόν των μάς ήμέρας προς άπορογήν καθημερινώς του συμπληρωματικού ζεστού γεύματος εις όλα τα ύποστηρίζόμενα παιδιά, μέχρις έξαντλήσεως των συλλεγησομένων ποσών.» (Ρέουτερ).
Χαράς ελαγγέλια... Νυν άπολύεις τον δούλον σου... Δηλ.

το 1952 θάχουμε και νέα... διανομή, και έχει ο Θεός... Έν τά μετ'αυθ βέβαια όσα παιδιά τινάξαν τά πέταλα, καλό τους κατεύδδιο...

ΔΕΝ ΤΙΣ ΓΚΟΡΙΖΕΙ...

«Όπως κάθε ένδιαφερόμενος διαβάσαμε και μείς την περίφημη συνέντευξη που έδωσε ο Έγγλέζος υπέθυνος του Τμήματος μεταφορών κι' άνάμεσα σ' όλα τ' άλλα περισπούδαστα αναφέρουμε, χωρίς σφάλμα, τα παρακάτω: 1) Ο Μίστερ Τέυλορ διακηρύχτει πως στο πείσμα του οικονομικού ξεχαρβαλώματος του νησιού μας θα συνεχισθεί η εισαγωγή των πολυτελών τετρατόρων των πολικιλονύμων μαρραγοριτών. 2) «Όσον άφορά τον περιορισμό των ταξειδιών των επαγγελματιών αυτοκινήτων δεν έχει να δώσει λόγο σ' κανένα (αν και είναι ο άμέσως ύπόλογος) κι' ότι απ' την άλλη πάνω σ' αυτό το ζωτικό (Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ

Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΚΑΙ Η ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΙΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

(Αρθρο παρεμένο από την εφημερίδα «Κόλα-Χαμάατ») όργανο της Τετάρτης Διεθνούς στην Παλαιστίνη, κατά μετάφραση συνεργάτου μας.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Ο Τζαμάλ Χουσεϊν λέγει στα Βρετανικά μέλη της Επιτροπής: «Γιατί έρχεστε σ' αυτό το άμοιρο σώμα των Άραβικων λαών, για να το ένσφηνώσετε ένα νέο έθνος ανάμεσα τους.» Άλλα άμέσως προσθέτει δουλόπρεπα: «Άλλα βέβαια αυτό είναι ενάντια στις άρχές σας και στις παραδόσεις σας. Κάνετε ακριβώς το αντίθετο από ό,τι κάνετε σε κάθε άλλο μέρος του κόσμου (!) Αυτό είναι το συμφέρον σας; Έγώ λέγω όχι.» Και ο Άβνι Άπτοϋλ Χοσί δηλώνει παθητικά πως «οι Άραπάδες προτιμούν να πεθάνουν απ' τις Βρετανικές λόγγες παρά να πεθάνουν στα χέρια των Έβραίων.»

Η ίδια σύγχυση παρατηρείται και στη μαρτυρία του Σεμχ Χαχά, αντιπροσώπου της δεξιάς πτέρυγας των Άραβικων Συντεχνιών που παρουσιάσθη εν όνοματι της Αναστάτης Άραβικής Επιτροπής. Άπ' τη μία μεριά αυτός τελειώνει άγνοει το πρόβλημα των Έβραίων προσφύγων: «Όλη η συζήτηση για καταδίωξη των Έβραίων στην Εύρωπη είναι ένα Ιμπεριαλιστικό ψέμα.» Άπ' την άλλη μεριά επιτίθεται ενάντια στον Ιμπεριαλισμό: «Τα βλήματα μας είναι στραμμένα προς τους εργάτες όλου του κόσμου.»

(Συνέχεια από την 1η Σελίδα)

σημείο ή βδίκια είναι, άναπόφευκτο (!) 3) Τis πηγές του κεφαλόβρουσου της μάθρας άγοράς της μπεζίνιας λείει... δέν τις γνωρίζει (!)

ΛΟΓΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Άπό τά παιδιάστικά μας χρόνια όλο και μας κοπανάνε έμάς τους χωριότες πώς, κοντά στην κλασσική μας φτώχεια, ή κηδαιριότητα είναι πλούτος, άσπίτης, κ.τ.π.: Φαυμάσια. «Όμως μιάν άπειρίαν να μας λύσουν, τους παρακαλούμε, έμάς τους... χοντροκέφαλους. Πώς μπορεί να άποκτηθή επίτελευς και να διακτησθή αυτός ο πλούτος και ή άραιότητα, όταν επί τέσσερεις (άριδιά; 4) μήνες (και ΄χει αλοουθή άκέμα...) δέν μας έλέησαν με σκαπούνι, ενώ είμαστε μιά σπιθαμή μάλιστα έξω απ' τα δημοτικά όρια (που Κύριος είδεν πέτε θα εϋδοκήσουν να μας περιλάβουν και μάς...) Τώρα πώς πλένονται και καθαρίζονται ή άποκεντρη Πιτσιλιά και Τυλληρία, κ.λ.π... ο Θεός κι' ή ψυχί τους...

ΤΙ ΛΕΕΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ;

Διαβάσαμε το άνακοινωθέν της παγκύπριας συντεχνίας ξυλουργών, που πέρνει θέσει πάνω στο ζήτημα της παραγωγίλιας έτοιμων πόρτων και παραθύρων απ' το έξωτερικό. Συμφωνούμε πλήρεια μ' αυτή τη θέση, κ' είμαστε στο πλευρό τους—όπως και κάθε εργατικής μας όργανωσης—για κάθε άγώνα.

προς τον Όργανισμό των Ήνωμένων Έθνών με το αίτημα να μας έλευθερώσουν απ' τον Ιμπεριαλισμό... Δέν ζητάμε τίποτε άλλο από δικαιοσύνη. Ο Σιονισμός είναι ένα αντίδραστικό άστικό κίνημα, φυλετικό όπως και το Ναζιστικό.»

Η μόνη σωστή γραμμή που πράγματι αντιπροσώπευσε τα συμφέροντα του πλθυσμού της Παλαιστίνης ήταν εκείνη των Άριστερών Άραβικων Συντεχνιών που άρνηθήκανε να παρουσιαστούν μπροστά στην Επιτροπή. Άν αυτό το μπουκοτάζ ήταν γενικό, θα μετέτρεπε την «Επιτροπή έρευνας» σε μιά τέλεια ήττα της Ιμπεριαλιστικής πολιτικής.

Άλλα πόσο άθλια είναι ή θέση των «Σοσιαλιστών» που παρουσιάζουν τους Σιονιστές εργάτες σαν «πιονιέρηδες προόδου ότο πεδίο του Άραβικού Φεουδαλισμού.» Ένώ αυτά δέν έχουν καμιά άπολύτως σχέση με τον αντίιμπεριαλιστικό άγώνα στην Άραβική Ανατολή, ενώ ύποστηρίζουν την φυλετική διάκριση, ενώ πουλούν τους έαυτούς τους στα Ιμπεριαλιστικά συμφέροντα με τη μάταιη έλπίδα του να άνταμοιφθούν, κάνουν τους «έπαναστάτες» όταν θυμώσουν πως ή «συνεργασία τους δέν είναι άμοιβαία.»

Υποκρισία:

Το Σιονιστικό κίνημα έχει ένα ιδιαίζοντα χαρακτηριστήρα. Άπ' τη μία μεριά στηρίζεται άπάνω στα πλατεία στρώματα των Έβραίων που έμαθαν να μισούν τον Φασισμό, κι' απ' την άλλη μεριά άπάνω σε καταχτητικές ένεργειες και φυλετικές διακρίσεις. Αυτό έξηγει την ύποκριτική στάση που κράτησε ή Έβραϊκή αντιπροσωπεία στην μαρτυρία της μπροστά στην Επιτροπή.

Ο Χόφφεν (ό Διευθυντής της Άγγλο-Παλαιστινιακής Τράπεζας) έξηγει ποιά προσοχή δίνεται στην Έβραϊκή πλθυσμό, όταν δηλώνει πως είναι προς το συμφέρο του Σιονισμού να άνυψώσουν το επίπεδο της ζωής των Άραβων (άλλα για τον ένα λόγο ή τον άλλο, οι Άραβηδες δέν τ' έχουνε προσέξει). Ο Χόρουϊτς (άπ' το οικονομικό τμήμα της Έβραϊκής Αντιπροσωπείας) επέστησε τη προσοχή στις μεγάλες ώφέλειες που είχαν τα Άραβικά λατομεία απ' την οικοδομική βιομηχανία του Τέλ Άβιβ:

«Άμεση άπασχόληση των Άράβων παρατηρείται στους Έβραϊκούς συνοικισμούς.» (Πράγματι; Δέν διαωχτήκανε ακόμα;) Πόση σοβαρότητα μπορεί να δοθεί στο λόγο του Δάκτορος Μάγνη σχετικά με την Έβραϊκο-Άραβική συμφωνία, φαίνεται άπ' την άπάντηση που έδωσε στον κ. Λεγκέτ ένα μέλος της έπιτροπής. Ο Λεγκέτ ύπέδειξε πως ύπάρχουν πολλοί νεαροί Έβραίοι στην

Εύρωπη που έρχονται στην Παλαιστίνη για να πολεμήσουν κι' έρωτά: «Θά ήταν σωστό να τους φέρουμε έδω για να κάνουν πόλεμο;» Ο Δόκτωρ Μάγνης, ό πρωταγωνιστής της εισηγής με τους Άράβηδες, άπάντησε: «Άς είναι έτσι!» Κι' αυτός ό Μπέν Γκιουρίδν ακόμα, που ύποστηρίζει την ιδέα της μεταφοράς των Άραπάδων, παρουσιάστηκε σά φιλοστούς: «Ξεις οι Άράβηδες δέν έχουνε πιά καλό και πιά πιστό φίλο σε όλόκληρο τον κόσμο απ' το λαό του Ισραήλ.» «Αυτή είναι πολιτική λέγουν οι Σιονιστές άρχηγοί, άλλα ό άπλος κόσμος την όνομάζει ύποκρισία.»

Οι άντιπρόσωποι της Άνωτάτης Άραβικής Έπιτροπής ήταν λιγότερο φρόνιμοι. Δέν έκρυψαν την αντίδραστική τους νοσταλγία και όνειρα για την Τουρκική διοίκηση σά μιά άνεχτική διοίκηση. Δέν έκρυψαν τη συμπάθειά τους στο Μουφτή που συνεργάστηκε με τους Γερμανούς Φασιστές και Ιμπεριαλιστές.

Άλλα ταυτόχρονα δέν έχασαν την εύκαιρία να παρουσιαστούν σαν προστάτες των χωρικών, και να μεμφθούν τους Σιονιστές για τις άφόρητες συνθήκες: «Μιά Άραβική οικογένεια καλλιεργεί 4 σκάλες γης, ενώ ή άναγκαία ποσότητα της γης για να θρέψει μιά οικογένεια είναι τουλάχιστο 12 σκάλες.» «Η στενότητα χώρου» λέγει ό Τζαμάλ Χουσεϊν στη μαρτυρία του, «είναι το άποτέλεσμα της Έβραϊκής μετανάστευσης.»

Ο Φαύλος κύκλος

Άπό κοινωνικής άπόψεως ένα βαθύ χάσμα χωρίζει τη Σιονιστική ήγεια από τους Άραβες Φεουδάρχες. Ένα βαθύ χάσμα χωρίζει τους πολιτικούς σκοπούς των δύο παρατάξεων άλλα ταυτόχρονα ύπάρχει μιά μεγάλη όμοιότητα στον πολιτικό προσανατολισμό τους.

(Συνεχίζεται)

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

- Κ. Ι. Λάρνακα: Θά δημοσιευθεί στο έρχόμενο, πιά πλατεία.
Π. Σ. Λευκοσία: Θά καταπιστοόμε μ' αυτόν τον άγώνα σύντομα.
Φ. Τ. Στύλλους: Θά το δημοσιεύσουμε με τη σειρά μου.
Προλετάριος Βαρώσια: το ίδιο.

ΣΥΝΤΡΟΦΕ !
ΜΗ ΞΕΧΝΑΣ ΝΑ
ΣΤΕΛΝΕΙΣ ΤΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ--ΑΓΡΟΤΩΝ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Οι μικροχωρικοί βρέθηκαν έξαφνα έχτεθημένοι κι' άνήμποροι ν' άνταποκριθούν στις ύποχρεώσεις των. Οι τοκογύφοι δανειστής άλλο που δέν ήθελαν, γιατί κάποια τέτοια εύκαιρία παραδοκώσαν για να πάρουν πίσω πάλιν τα χτήματα που πουλήσανε στους χωρικούς και, μαζί μ' αυτά, και τις προκαταβολές και τα άλλα χτήματα που ήσαν έλεύθερα από χρέη ένωρίτερα.

Οι άναγκαστικές έκποιήσεις των άγροτικών ύποκειμένων βρίσκονται στην ήμερησία διάταξη. Οι έμποροι τοκογύφοι σε διάστημα λιγότερο από μιά έικοσπενταετία καθάρωσαν ναγόρασουν και να πωλήσουν δυό φορές τουλάχιστο το ένα τρίτο της άγροτικής μικροχτημοσύνης. Η δημοσιονομική κατάσταση οξύνεται σε επικίνδυνο βαθμό, που απειλείται μιά γενική άγροτική χρεωκοπία τέτοιας μορφής που έβαλε σε μεγάλη άνησυχία την τοπική κυβέρνηση που, πιεζόμενη απ' τη φορά των πραγμάτων, άναγκάστηκε να κηρύξει χρεωστάσιο και, άργότερα, να προβεί στη νομική διακανόνιση των άγροτικών χρεών.

Ο διακανονισμός αυτός των άγροτικών χρεών περισοότερον ώφέλησε το δανειστή παρά το χρεώστη, γιατί έξασφάλισε στο δανειστή, έστω και κατά μειωμένο, το κεφάλαιό του. Όπως ήθελε όμως και ό χρεώστης μικροχωρικός ώφέληθηκε σημαντικά γιατί, πρώτα απ' όλα, έγλύτωσε από τα γαμιά ύψια του τοκογύφου δανειστή και, κατά δεύτερο λόγο, του έξασφαλίζεται μιά λογική προθεσμία για να άποπληρώσει τα χρέη του.

Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, που έξερράγη λίγο άργότερα από το διακανονισμό των άγροτικών χρεών, συνέτεινε έτι περισσοότερο με τον ύψωμό των τιμών των άγροτικών προϊόντων και, κατ' όσιν, φαινομενικά, στη συντομότερη άπόσβεση των άγροτικών χρεών. Όνομάζουμε φαινομενικό τον ύψωμό των τιμών των άγροτικών προϊόντων και πραγματικά τέτοιες είναι. Γιατί άν τα άγροτικά προϊόντα άνέβησαν στο διπλάσιο και πενταπλάσιο, άνέβησαν άντιστοίχως και περισσοότερον ακόμα τα άλλα είδη, βιομηχανικά και μη, και πού είναι άπόλυτα άναγκαία για τη συντήρηση του άγρότη παραγωγού.

Παρ' όλα ταύτα, όμως, ό μικροάγρότης σήμερα βρίσκεται σή μιά όπωσδήποτε ύποφερτή κατάσταση.

Η ύποφερτή όμως αυτή οικονομική κατάσταση, δέν πρόκειται να διαρκέσει έπιτολύ. Πολύ σύντομα, όπως και στην περίπτωση του πρώτου παγκόσμιου πολέμου, τα άγροτικά προϊόντα θ' άντικράσουν μιά νέα κρίση, και μιά νέα καταράκωλα των τιμών θά έπακολουθήσει, και πού κανένας δέν μπο-

ρεί να προβλέψει πού θά φτάσει. (Κλασσικό χαρακτηριστικό γνώρισμα, βλέπετε, του καπιταλιστικού συστήματος),

Αυτή είναι, σε πολύ μεγάλη συντομία, και στις γενικές γραμμές, ή ιστορία του άγροτικού μας ζητήματος.

Ο κίνδυνος που έκθεσα με πιά πάνω, πού διατρέχει ή άγροτική τάξη του τόπου μας με την προσεχή ύποτίμηση των τιμών των άγροτικών προϊόντων, πρέπει ν' άντιμετωπισθεί άπό τους μικροπαραγωγούς με τα πιά δραστήρια και άποτελεσματικά μέσα για να μη πάθουμε πάλι τις ίδιες ζημιές που πάθανε οι μικροϊδιοκτήτες στην προηγούμενη περίπτωση του περασμένου πολέμου.

Για το λόγο αυτό ό άγρότικός μας κόσμος άν δέν θέλει, —και άσφαλώς δέν θέλει— να φθάσει στα άξιοθρήνητα χάλια που έφθασε ό άγρότης του 14-18, άν δέν θέλει ν' άντικρύσει το όδυνηρό έκείνο

θέσμο του ντελαλισμάτου των χτημάτων του μέσα στα καφενεία και στις πλατείες των χωριών του, άν δέν θέλει ν' άντικρύσει το δικαστικό κλητήρα με το ένταλμα της έξώσεως στο χέρι, για να τον πιά τάξει μαζί με την οικογένειά του στους πέντε δρόμους, άν δέν θέλει ό μικροχωρικός μας να γίνει κι' αυτός προλετάριος, έπαυξάνοντας τη δική του δυστυχία και μαζί και κείνη του συμμάχου του, τότε έχει καθήκο να όργανωθεί και ν' άντιμετωπίσει όργανωμένα, συλλογικά, την έπερχόμενη οικονομική κρίση πού, τόσο έντεχνα, προετοιμάζουν ή ντόπια κεφαλαιοκρατία σε στενή συνεργασία με τη ξένη καπιταλιστική δύναμη πού μας κυβερνά.

Για τον τρόπο της άντιμετώπισης της έπερχόμενης οικονομικής καταπίθδας, θ' άσχοληθούμε στις προσεχείς μας έκδόσεις. Χ. Σ.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ "ΕΛΑΧΙΣΤΟ" & ΤΑ ΣΚΑΜΝΙΑ
ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ;

Στις 28 του Νιόβρη, έίχε πανεργατική συγκέντρωση στη Λάρνακα, με όμιλητή το Γ.Γ. της Πεδ Α. Ζαρτίδη. Θέμα της όμιλλιας ήταν ή Διασκεπτική.

Μίλησε ό Ζαρτίδης, άνέλυσε τη μέχρι σήμερα πολιτική γραμμή του Α.Κ.Ε.Λ., και τελείωσε: «Το έλάχιστο των άπαιτήσεων μας, ως Κυπριακού λαού, είναι ή άτοκυβέρνηση. Δέν θά διατάσουμε μπροστά σε τίποτα. Ένα άπό τα καθήκοντά μας ως εργατών είναι ότι πρέπει ναμιαστε έτοιμοι να καταβούμε και σε παναπεργίες ακόμα, για να διεκδικήσουμε το έλάχιστό μας αυτό αίτημα.»

Έτέθη στον κ. Ζαρτίδη ή πιά κάτω έρώτηση: Ποιά θάναι ή στάση μας στη Συμβουλευτική άν ή κυβέρνηση κωφεύσει, και άρνήθει να μας παραχωρήσει το έλάχιστό μας αυτό αίτημα; Άπάντηση: (Ζαρτίδης) «Η άπόφαση μας μέχρι τώρα είναι να παραιτηθούμε, άλλα εάν το συμφέρο των λαϊκών μαζών (!) άπαιτεί να παραμείνουμε στας έδρας μας, δέν θά διατάσουμε να το κάνουμε κι' αυτό.»

Ηρωϊκή ή χειρονομία σας ή πρώτη κ. Ζαρτίδη, «Ηρωϊκώτατη» κι' ή δεύτερη» Μάλιστα κ. Ηγέτα' άλλα μιά περιέργεια ζητώ και γώ, ως μέλος των όργανώσεων, να μου λύσεις κ' έσύ και οι ύπολοιποι «σύντροφοι».

Γιατί άν δέν πραγματοποιηθεί το έλάχιστο των άπαιτήσεων μας, θά παραμείνετε στα Άγγλικά σκαμνιά με το διαφορετικό—άλλα άν...; Μήπως ύπάρχει άλλη έξήγηση του έλάχιστου; Έγώ στο σχολείο πού πήγα έμαθα πως δέν έχει τίποτα πιά μικρό από το έλάχιστο. Έχτός άν τώρα σύμφωνα με τη

διάσπαση του άτομου ξεπροβάλλει το άτομικό συμφέρο, πού σας δίνει το δικαίωμα να παραμείνετε, ξαναλέμε, στα Άγγλικά σκαμνιά.

Έφόσον κ. Ζαρτίδη ό Κυπριακός λαός δέν θά κερδίσει κ' αυτό το έλάχιστο του αίτημα—για άτοκυβέρνηση—τι σας θέλει έσας τους εργατοπατέρες του να χαριεντίστετε με τους άφέντες κυρίαρχούς του;

Εάν έχετε κότσια, κατεβάτε από τα σκαμνιά των κυρίαρχων και έλθετε κάτω στη μάζα να όργανώσουμε μαζί την προλεταριακή κινητοποίηση πού είναι ή μόνη πού μπορεί να έξασφαλίσει το μεγάλο «έλάχιστο» της άτοκυβέρνησης. Ο δρόμος δέν είναι ή διορισμένη Διασκεπτική, μιά ήδημοκρατικά και έλεύθερα εκλεγμένη απ' το λαό γνήςια και κυρίαρχη Συνταχτική συνέλευση.

Αυτός είναι ό σωστός δρόμος.

Φτάνει πού μας άποκοιμίζατε μέχρι σήμερα με το σύνθημα: «Ένωσης» και το «Λεόντιος Ισον Ένωσις» και τώρα με τις κλάψες σας ζητάτε άφεση άμαρτιών και παραδέχεστε πως ή Ένωση σήμερα είναι ούτοπία.

Άλλα έρχισε ή μάζα να σας παίρνει χαμπάρι.

Λάρνακα
Α. Κ.
Παλαισυντεχνιακό Μέλος
Υπεύθυνος: Γ. Υειλια (δη);
Τύποις: Χρ. Γεωργίου, Λιός